

נדריים טז

משנה דף יג	משנתינו חלק 1	משנתינו חלק 2
קרבת שאני אוכל לך	ר' מאיר אוסר ר' יהודה מתיר	קרבת לא אוכל לך - מותר
הקרבת, כקרבת, קרבת שאוכל לך	אסור	הא שבועה שאוכל לך - אסור
לקרבת לא אוכל לך	רבי מאיר אוסר	לא שבועה לא אוכל לך - אסור

שאלה: מני מתניתין?

תשובה: ר' מאיר היא, דאי רבי יהודה, לא שני ליה קרבן ולא שני ליה הקרבן;
קושי: אימא סיפא: **לקרבת לא אוכל לך - מותר**, והתנן: **לקרבת לא אוכל לך - רבי מאיר אוסר**,
 וא"ר אבא: נעשה כאומר לקרבן יהא לפיכך לא אוכל לך!
תירוץ: לא קשיא: הא דאמר לקרבן, הא דאמר לא לקרבן, דלא הוי קרבן קאמר.

משנה. שבועה לא אוכל לך, הא שבועה שאוכל לך, לא שבועה לא אוכל לך - אסור.

סתירה:

	משנתינו - הא שבועה שאוכל לך - אסור	משנה בשבועות - שבועות שתיים שהן ארבע: שאוכל ושלא אוכל, שאכלתי ושלא אכלתי
הבנה במשנה	מכלל דהא שבועה שאוכל לך - דלא אכילנא משמע	מדקאמר שלא אוכל, שאכלתי ושלא אכלתי מכלל דשאוכל לך - דאכילנא משמע!
תירוץ אביי	שאוכל שתי לשונות משמע: היו מסרבין בו לאכול, ואמר אכילנא אכילנא, ותו שבועה שאוכל - דאכילנא משמע; אבל אמר לא אכילנא לא אכילנא, ותו אמר שבועה שאוכל - דלא אכילנא קאמר.	
רב אשי	שאוכל דשבועה - שאי אוכל קאמר. <u>קושי</u> : א"כ פשיטא, מאי למימרא? <u>תירוץ</u> : מהו דתימא, מיקם לישנא היא דאיתקיל ליה, קמ"ל.	
אביי לא אמר טעם כרב אשי	דלא קתני שאי אוכל	
ורב אשי לא אמר טעם דאביי	קסבר, שלא אוכל נמי משמע שתי לשונות: היו מסרבין בו לאכול, ואמר לא אכילנא לא אכילנא, ואמר נמי שבועה בין שאוכל בין שלא אוכל - הדין אכילנא משמע דאמר; ואיכא לתרוצה נמי לישנא שבועה שלא אוכל - שבועה דלא אכילנא קאמר, אלא תנא פסקה שאוכל - דאכילנא משמע, ושלא אוכל - לא אוכל משמע.	

